מסורת השס"

לכם סקסמין · במקלה ולא כל קרבנותיכם ומיהו עולה מסתבר דמסברא דטלה כליל : מילם ומכילה וסרלאם דמים · מפרש לקמן : וסקריבו · נכי עולת העוף דמכה בוקרא : וסקריבו · משמע קרבן שלם : כל ספס סיולאים · בשנת ילאתן מלו : בדמיך · דס פסח ודם מילה : סרלאם דמים · זריקת דמים על המזבח : וכי יגור תורה אור

לאסכם גר וגו' לדורוסיכם · מע"ג דליכא מקדש : לריך שיפריש רובא דיגר לגיגו · כמדבר דלכתיבנה בית המקדש יבוא קן דמתרי' לעיל דלריך קרבן וקרבן בפחות מרובע לא מאסר כמ] להפרים דאין מלוי קן בפחות מרובע דמתרינן במתני' ועמדו קינין כרבעתים אבל פחות לא מאסר : מפני ספקלה · שלא יבאה ממנו : גר תושב · שקבל עליו שלא לעבוד עבודה טוכבים כגון עמון : עושה מלאכה בשבת לעצמו : עושה מלאכה בשבת לעבדו · מתני' : לא אמרו קן אלא לחלק עליו ; ולא והתניא ; והקרבו ר"ס ת"ל לפי שנאמר בתורים "והקריב שומע אני האומר הרי עלי עולת העוף" לא יפחות משני פרידין, ת"ל "והקריבו" אפי' פרידה אחת חובה מיהא לא אשכחן, והאיכא יולדת דמתיא בן יונה או תור לחטאת? משום דאיכא כבש בהדה. אמר מר מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא כו' : בשלמא מילה דכתיב כי טלים היו כל העם היוצאים" אי נמי מהכא "ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי וגו' הרצאת דמים ; דכתיב "וישלח את נערי בני ישראל אלא מבילה מנלן? דכתיב "ויקח משה ; (חצי) הדם ויזרק על העם ; איאן הזאה בלא מבילה ; אלא מעתה האידנא דליכא קרבן לא נקבל גרים? אמר רב אחא בר יעקב "וכי יגור אתכם גר" ; אשר בתוככם, אינו"ת"ר ; גר בזמן הזה צריך שיפריש רובא לקינו אר"ש בבר נמנה עליו רבן יוחנן בן זכאי ובטלה מפני התקלה אמר רב אידי בר גרשום אמר רב אדא בר אהבה הלכה כר"ש ואיכא דמתני לה על הדא דת"ר ; גר תושב ; מותר לעשות מלאכה בשבת לעצמו כישראל בחולו של מועד ר"ע אומר כישראל בי"ט ר' יוסי אומר גר תושב עושה ; בשבת לעצמו כישראל בחול ; רש"א אחד גר תושב ואחד [עובד כוכבים] עובד כוכבים עושין מלאכה בשבת לעצמן כישראל בחולו ; : מתני' ; אלו מביאין על הזדון כשוגג ; הבא על שפחה ונדה שנטמא ושבועת העדות ושבועת הפקדון . חלשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ; וחמשה מביאין קרבן עולה ויורד ; אלו מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ; הבא על שפחה ביאות הרבה ; ונזיר שנטמא טומאות הרבה : גמ' הבא על השפחה מנלן דת"ל ; וכפר עליו הכהן באיל האשם ; על חטאתו אשר חטא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה ; (באיל האשם) ; ונסלח לו מחטאתו אשר חטא ; לעשות ; (שגגה כמזיד) : נזיר שנטמא ; מנלן ; דכתיב ; וכי ימות מת עליו בפתע פתאום ; פתע - זה שוגג וכן היא אומר אם בפתע בלא איבה הדפו ; פתאום זה אונס וכן הוא אומר ; ויאמר ה' פתאום אל משה ; תניא אידך ; פתאום זה אונס וכן הוא אומר ; ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו וענשו ; נכתוב קרא פתאום ; ומשמע שוגג ומשמע מזיד ; יומשמע אונס ; מזיד ואונס כדאמר, ומשמע נמי שוגג דכתיב ; פתי יאמין לכל דבר ; ולא נכתוב קרא פתע ; אי כתב קרא פתאום ; ; דמשמע שוגג ומשמע מזיד ומשמע אונס ה"א יפ] כי מייתי קרבן בשוגג, מידי דהוי אתורה כולה, אבל אונס ומזיד אימא לא, לכתב רחמנא "פתע" דשוגג הוא לגלויי עליה דפתאום דאונס ; ומזיד הוא דאפי' הכי חייב רחמנא : שבועת העדות ; מנלן דת"ר ; וכבולן נאמר ונעלם כאן לא נאמר ונעלם ; לחייב על כל אחת ואחת ; השוגג כמזיד ; הבא על השפחה ביאות הרבה ; מנלן דת"ר ; וכפר עליו הכהן באיל האשם ; ונסלח לו מחטאתו אשר חטא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה ; (באיל האשם) ; לו מחטאתו אשר חטא לעשות שוגג כמזיד בעא מיניה רבי חנינא טירנאה מר' יוחנן ; הבא על חמש שפחות חרופות בהעלם אחת מהו ; חייב על כל אחת ואחת ; אן אינו חייב אלא אחת ? אמר ליה חייב ; על כל אחת ואחת, ; מאי שנא מחמש העלמות דאמרת ? א"ל ; (אין) שפחה אחת ; נופין מוחלקין, ה' שפחות נופין מוחלקין, ומנלן דגבי ; (שפחה) נופין מוחלקין ? אמר ליה לאו אמרת גבי עריות ; ואשה ; לחלק על כל אשה ואשה, גבי שפחה נמי כתיב ; אשר ישכב את אשה שכבת זרע

אבותיכם לא נכנסו לברית אלא כו' : בשלמא מילה דכתיב "כי טלים היו כל העם היוצאים" אי נמי מהכא "ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי וגו' הרצאת דמים ; דכתיב "וישלח את נערי בני ישראל אלא מבילה מנלן? דכתיב "ויקח משה ; (חצי) הדם ויזרק על העם ; איאן הזאה בלא מבילה ; אלא מעתה האידנא דליכא קרבן לא נקבל גרים? אמר רב אחא בר יעקב "וכי יגור אתכם גר" ; אשר בתוככם, אינו"ת"ר ; גר בזמן הזה צריך שיפריש רובא לקינו אר"ש בבר נמנה עליו רבן יוחנן בן זכאי ובטלה מפני התקלה אמר רב אידי בר גרשום אמר רב אדא בר אהבה הלכה כר"ש ואיכא דמתני לה על הדא דת"ר ; גר תושב ; מותר לעשות מלאכה בשבת לעצמו כישראל בחולו של מועד ר"ע אומר כישראל בי"ט ר' יוסי אומר גר תושב עושה ; בשבת לעצמו כישראל בחול ; רש"א אחד גר תושב ואחד [עובד כוכבים] עובד כוכבים עושין מלאכה בשבת לעצמן כישראל בחולו ; : מתני' ; אלו מביאין על הזדון כשוגג ; הבא על שפחה ונדה שנטמא ושבועת העדות ושבועת הפקדון . חלשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ; וחמשה מביאין קרבן עולה ויורד ; אלו מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ; הבא על שפחה ביאות הרבה ; ונזיר שנטמא טומאות הרבה : גמ' הבא על השפחה מנלן דת"ל ; וכפר עליו הכהן באיל האשם ; על חטאתו אשר חטא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה ; (באיל האשם) ; ונסלח לו מחטאתו אשר חטא לעשות ; (שגגה כמזיד) : נזיר שנטמא ; מנלן ; דכתיב ; וכי ימות מת עליו בפתע פתאום ; פתע - זה שוגג וכן היא אומר אם בפתע בלא איבה הדפו ; פתאום זה אונס וכן הוא אומר ; ויאמר ה' פתאום אל משה ; תניא אידך ; פתאום זה אונס וכן הוא אומר ; ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו וענשו ; נכתוב קרא פתאום ; ומשמע שוגג ומשמע מזיד ; יומשמע אונס ; מזיד ואונס כדאמר, ומשמע נמי שוגג דכתיב ; פתי יאמין לכל דבר ; ולא נכתוב קרא פתע ; אי כתב קרא פתאום ; ; דמשמע שוגג ומשמע מזיד ומשמע אונס ה"א יפ] כי מייתי קרבן בשוגג, מידי דהוי אתורה כולה, אבל אונס ומזיד אימא לא, לכתב רחמנא "פתע" דשוגג הוא לגלויי עליה דפתאום דאונס ; ומזיד הוא דאפי' הכי חייב רחמנא : שבועת העדות ; מנלן דת"ר ; וכבולן נאמר ונעלם כאן לא נאמר ונעלם ; לחייב על כל אחת ואחת ; השוגג כמזיד ; הבא על השפחה ביאות הרבה ; מנלן דת"ר ; וכפר עליו הכהן באיל האשם ; ונסלח לו מחטאתו אשר חטא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה ; (באיל האשם) ; לו מחטאתו אשר חטא לעשות שוגג כמזיד ; אלא אימא לעשות שוגג כמזיד בעא מיניה רבי חנינא טירנאה מר' יוחנן ; הבא על חמש שפחות חרופות בהעלם אחת מהו ; חייב על כל אחת ואחת ; אן אינו חייב אלא אחת ? אמר ליה חייב ; על כל אחת ואחת, ; מאי שנא מחמש העלמות דאמרת ? א"ל ; (אין) שפחה אחת ; נופין מוחלקין, ה' שפחות נופין מוחלקין, ומנלן דגבי ; (שפחה) נופין מוחלקין ? אמר ליה לאו אמרת גבי עריות ; ואשה ; לחלק על כל אשה ואשה, גבי שפחה נמי כתיב ; אשר ישכב את אשה שכבת זרע

יבול שלמי מרבה אפילו מנחה ת"ל כן" תניא אידך ; יעשה אשה ריח ניחוח לה" שומע אני כל שעולה לאשים אפילו מנחה ת"ל "כאשר תעשה כן יעשה" מה אתם מיני דמים אף הם מיני דמים, אי מה אתם עולה ושלמים אף הם עולה ושלמים ? ת"ל "ככם ; כנר יהיה לכם הקשתיו ולא כ] *(לדבר אחר) לקרבנותיכם רבי אומר ככם כאבותיכם מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דם אף הם לא יכנסו לברית אלא במילה וטבילה והרצאת דמים, ; להביא פרידה אחת א"א שלא מצינו בכל התורה כולה ; לא אמרו קן אלא לחלק עליו ; ולא והתניא ; והקרבו ר"ס ת"ל לפי שנאמר בתורים "והקריב שומע אני האומר הרי עלי עולת העוף" לא יפחות משני פרידין, ת"ל "והקריבו" אפי' פרידה אחת חובה מיהא לא אשכחן, והאיכא יולדת דמתיא בן יונה או תור לחטאת? משום דאיכא כבש בהדה. אמר מר מה אבותיכם לא נכנסו לברית אלא כו' : בשלמא מילה דכתיב "כי טלים היו כל העם היוצאים" אי נמי מהכא "ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי וגו' הרצאת דמים ; דכתיב "וישלח את נערי בני ישראל אלא מבילה מנלן? דכתיב "ויקח משה ; (חצי) הדם ויזרק על העם ; איאן הזאה בלא מבילה ; אלא מעתה האידנא דליכא קרבן לא נקבל גרים? אמר רב אחא בר יעקב "וכי יגור אתכם גר" ; אשר בתוככם, אינו"ת"ר ; גר בזמן הזה צריך שיפריש רובא לקינו אר"ש בבר נמנה עליו רבן יוחנן בן זכאי ובטלה מפני התקלה אמר רב אידי בר גרשום אמר רב אדא בר אהבה הלכה כר"ש ואיכא דמתני לה על הדא דת"ר ; גר תושב ; מותר לעשות מלאכה בשבת לעצמו כישראל בחולו של מועד ר"ע אומר כישראל בי"ט ר' יוסי אומר גר תושב עושה ; בשבת לעצמו כישראל בחול ; רש"א אחד גר תושב ואחד [עובד כוכבים] עובד כוכבים עושין מלאכה בשבת לעצמן כישראל בחולו ; : מתני' ; אלו מביאין על הזדון כשוגג ; הבא על שפחה ונדה שנטמא ושבועת העדות ושבועת הפקדון . חלשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ; וחמשה מביאין קרבן עולה ויורד ; אלו מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה ; הבא על שפחה ביאות הרבה ; ונזיר שנטמא טומאות הרבה : גמ' הבא על השפחה מנלן דת"ל ; וכפר עליו הכהן באיל האשם ; על חטאתו אשר חטא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה ; (באיל האשם) ; ונסלח לו מחטאתו אשר חטא לעשות ; (שגגה כמזיד) : נזיר שנטמא ; מנלן ; דכתיב ; וכי ימות מת עליו בפתע פתאום ; פתע - זה שוגג וכן היא אומר אם בפתע בלא איבה הדפו ; פתאום זה אונס וכן הוא אומר ; ויאמר ה' פתאום אל משה ; תניא אידך ; פתאום זה אונס וכן הוא אומר ; ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו וענשו ; נכתוב קרא פתאום ; ומשמע שוגג ומשמע מזיד ; יומשמע אונס ; מזיד ואונס כדאמר, ומשמע נמי שוגג דכתיב ; פתי יאמין לכל דבר ; ולא נכתוב קרא פתע ; אי כתב קרא פתאום ; ; דמשמע שוגג ומשמע מזיד ומשמע אונס ה"א יפ] כי מייתי קרבן בשוגג, מידי דהוי אתורה כולה, אבל אונס ומזיד אימא לא, לכתב רחמנא "פתע" דשוגג הוא לגלויי עליה דפתאום דאונס ; ומזיד הוא דאפי' הכי חייב רחמנא : שבועת העדות ; מנלן דת"ר ; וכבולן נאמר ונעלם כאן לא נאמר ונעלם ; לחייב על כל אחת ואחת ; השוגג כמזיד ; הבא על השפחה ביאות הרבה ; מנלן דת"ר ; וכפר עליו הכהן באיל האשם ; ונסלח לו מחטאתו אשר חטא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה ; (באיל האשם) ; לו מחטאתו אשר חטא לעשות שוגג כמזיד ; אלא אימא לעשות שוגג כמזיד בעא מיניה רבי חנינא טירנאה מר' יוחנן ; הבא על חמש שפחות חרופות בהעלם אחת מהו ; חייב על כל אחת ואחת ; אן אינו חייב אלא אחת ? אמר ליה חייב ; על כל אחת ואחת, ; מאי שנא מחמש העלמות דאמרת ? א"ל ; (אין) שפחה אחת ; נופין מוחלקין, ה' שפחות נופין מוחלקין, ומנלן דגבי ; (שפחה) נופין מוחלקין ? אמר ליה לאו אמרת גבי עריות ; ואשה ; לחלק על כל אשה ואשה, גבי שפחה נמי כתיב ; אשר ישכב את אשה שכבת זרע

תוספות ויזרוק על הפס · שמנו עולות הרבה ומלמים הרבה שהקפיק דמם לגרום על כל אחד מיהמלא : ואין הזאה בלא מבילה · להביא גר שבא בזמן הזה להמגייר לגיך מבילה : צריך שיפרים רובם כו' · לא דמי לזבח ויולדת דלא מפרשי מעום דקרבן שלהם להכשירן בקרבנות אבל גר מבא קרבן להתירו נקבל : כישראל בי"ט · דנפשה נמלאת כמיב ולא ומנבל ואמה כחוכנים שיגון מלאכה לעצמן כישראל בחול ולזקה לעצמן ולא נאמרים · ה"א כי מייתי קרבן בשוגג כו' · מימה מ"ל כמאב קבא בשוגג :

[בילקוט ליתא]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שנעמע יכו' אמר אמר כס"ד ולא"ל ג"ס אמר אמר מדמני למכתב :

*סוגריים אלו בילקוט-קוטיות ראה דמוכיח אחריכם היא אל הא דקתני אבהריתא לפנינם

רבינו גרשום

עצמה קסבר מנדף הייינו מבדך אחר השם כלומר שפרשם יד וכופר בעיקר נוקף קשרה ולא הוסרה קסבר מנדף הייינו שובר עבודת טוכבים משורר לע"ז נידף קשרה שכפר בעיקר ולא הוסרה שלא משם ידו בשם הקדש : המפלת כמן בהמה חיה ועוף שאמר בהן יצירה כמו באדם : המפלת מגדל · ולד שנתקלקלה צורתו ושפיר מרוקם כדאמר בסמ' נדה תחלת בריתו מראשו כ' עיניו כב' מיפי זובו : או שליא · דאין שליא בלא ולד אלא שניהם : הזדונא מדמתן שהוצרא הניה אברים אברים : מאי וכן שפחה פשיטא דהא איהבר' : דבי מלי בדבר ששה בין באיש בין באשה · כגון עשה שלא חזמן גרמא : ואין ידוע מה המילה · אם נפל המילה או רחה המילה : אחת מסמן שטר · כהללו דאמר הזדונא מדמתן שהוצרא מלא מים וכו' ואין ידוע איזו ולדה מן שטר : מביאות · איזו נאכל אלא ישרף או יקבר : אלו יוסי אומר אינו אינו : כל בומן שהלכו זו לסורה או למערב דאינן יכול להתנות אבל אם הוו שתיהן עוטרות כאן מביאות קרבן ונאכל דמחנו כל אחת אומרת להברתה אם אני המלחי מן שטר ודאי מן דאיזה יהא חלקי נתון לך הלכך מביאין ונאכל : הד קרבן קנין וודאי חד קרבן דלעולה מייתי ודאי בלא תנאי משום דעולה דורון בעלמא הוא והשאת השוף שנאכל לכהנים מייתו בספק ומתנין : ומי אית ליה לר' יוסי תנאיה · והא הגן בהא מסכת בפרק דם שחיטה בתחיבה של חלב ותחיבה של חולין ר' שמעון אומר שניהן מביאין חטאת כו' : מדה ר' יוסי בבתרסר דבארה · כגון מתניתי' דיולדת דהיינו מוסיר

ויקרא יג: כ

ואיש כי יהיה בו נגע אשר יתפלל בו אל הכהנים ונגע הנגע בבשר עורו ושער בנגע הפך לבן והראה הכהן את הנגע אל מחוץ לעורו ונגע הנגע אל מחוץ לעורו הוא נגע צרעת הוא אל הכהן וראה אתו הכהן וטמא אתו :

כב] וכבר אלו הבגן בראש הראשון לפני ה' אל מחוץ לעורו ונגע הנגע אל מחוץ לעורו הוא אשר חטא

כמה ר' יוסי דאין מביאין חטאת אחת ודחתם בעי ידיעה כו' : כדקתני סיפא בחטא מתני' דדם שחיטה ר' יוסי אומר כל חטאת כו' : מלא נגנים · נתנים בלא צורה : הטפלת ליום · ארבעים לעיבורה שאין תולדה נעבר אלא לסוף מ"א יום : רדא דומן · כגון שנגמרו כותלי בית הרחם ואח"כ יצא : תלד תיריא הוא לרבות לידת אחרת : מסקים שמורעת' דרך רחם מסש : לאור ליל שמונים ואחד · בימי מהרה דיולדת נקבה מיירי : בית שמאי פוטרין אותה מקרבן שני דקסברי דעאיל ולא הפילה בשעה שראויה להביא קרבן על הלידה הראשונה נפטרת בקרבן ראשון : וב"ה מחייבין · כדמפרשי מעטא אם שוה לו ליל מ"א יום מ"א לטמאה דלדבריה הכל צריכה לטנות ימי מוכאה וימי מהרה אחרים לא ישוה לו לילה ליום נמי לחייבו קרבן שני : שחל להיות בשבת יוכיח · שלא יצא בשעה שראויה להביא בה קרבן דאין קרבן יחיד דוחה שבת החייב בקרבן : הדמים שאחם אומרים אם שוה לו לטומאה אינן מוכיחין שהמפלת בתוך מלאות דמיה מסאין דצריכה להשלים ימי מוכאה של מפלת לאחר מ' ; ומפורן מן הקרבן הואיל ותוך מלאות המילה ; הרי הוא אומר או לבת · דיתירא הוא דיכול למיסר ובמלאת ימי מהרה תביא כבש אלא להני כתיב לרבות אור מ"א לקרבן : הוה שכיח · שהיה תלמידו : שבעה · לבר קפרא ואתא ולמד מר' חייא שהיה גדול מן בר קפרא : פנעביה · בר קפרא בר' אושעיא : בעא מיניה · ר' אושעיא זב שראה נ' ראיות בלילי שמיני בסוף יום מפרו שבוים שמיני צריך להביא קרבן על זבות ראשון ועכשיו שראה בליל שמיני · אמר ליה · ר' אושעיא לבת בראמר' לא הדר ליה ר' אושעיא כלום מפני כצער היה לו שקרא לר' חייא רבו עייה בלשון נגאי ובבלאי שר' חייא עלה מבבל ולא רצה לקרותו בשמו : א"ל · ר' אושעיא בר קפרא צריכים אנו לדבר עייה שאתה מגנה לפי שהוא יודע הראשונות דברים ששאלו · כלומר היינו כגון אמר בר הדי הוא אומר כו' : מאי לאו תנאי הוא דהא מבוא קבר לילה אין מוחסר זמן · היינו טעמא נמי דמפלת לאור מ"א ולא צריך קרא · דהא דתניא אין מביא דקסבר לילה מחוסר זמן · והבא במפלת לאור מ"א היינו טעמא דמחייבי דכתיב אם לבת לא לרבות אור מ"א והא דתניא מביא בוב בעל שתי ראיות דהוא מעיקרא קדים ספרו וכי הדר וחזא בלילי שמיני שלש כיון בלילה מחוסר זמן מצפרא הני שלש בהדין תרין קמאי וכפומאה הדא ארכיתא דמיא וסיתי קרבן הד : והא דתניא אין מביא בוב בעל שלש ראיות · הוה מעיקרא דהא אייהיב לוה בקרבן ואשתא לא איצטריך הגך בתראי לקמאי דמזן הוא אינו מביא אלא קרבן אחד : בוב בעל ב' ראיות מעיקרא פשיטא דמביא דמצפרא : הא ק"ל דוקא · דמצפרא דראה בלילי שמיני דכבר דוקן ליסר ספרו הוא והייני טעמא דמצפרא דלילה מחוסר זמן · אבל הוא ביומא דשביעי בתוך ימי ספרו לא מצפרא ולא מיתיתי דקבר כל ראיה שהיא מתרתו חכבון ימי מהרתו אינה מצטרף להביא לירי קרבן דאמרינן התם(רחיילא)[דהוא]בשביעי אינה מתרת אלא יומה ויומיה יום אחד כנגדו הוליתניה להא נבי חמשה כבאין קרבן אחד על עבירות הרבה לכלומר דשי נמי מביא קרבן אחד על ריבות הרבה: לא פסיקא · ליה הא לסיתני דהא אמ"ר יוחנן ראה אחת בלילה בליל יום שמיני ושלשים בשמיני מביא שני קרבנות כיון דרובא הוא בשעה שראוי להביא קרבן : תדע · דמצפרא אחת בליל

ג) כבס"ע' תוס' מנחות (דפסק ע"ב)ז: תיבות לדבר אחר נמחק : ג] דמים ס"י אי מה אבותיכם בדם עולה ובוחים שלמים אף הם כו' ת"ל ועשה אשה ריח ניחוח לה' אמרת צא וראה דמה מין דמים שכולה עולה לאישים ואין לך דומנו תיכר אי אתה מוצא אלא עולת העוף ע"כ : ד] עי' בחדושין : ה] משה את הדם תיבת חצי נמחק : ו] מבילה · נליון בלא מבילה לפניה כדי לקבל הזאה : ז] גר או אשר בתוכם לדורותיכם כתיב : ח] ת"ר גר מצות ולא שבת ס"ם החמירו בו שלא יעשה מלאכה לאחרים אלא לעצמו כדפשוט הכא למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ' תוס' ט] תשב עושה מלאכה תיבות מותר לעשות בחול ; י] עושה מלאכה בשבת : יא] עי' בחדושין : יב] בחול אמר רב אידי בר נחמן אמר רב אדא בר אהבה הלכה כר"ש : יג] האשם לפני ה' על : יד] מנל' דת"ר וכו' תיבת דכתיב נמחק : טו] משה ואל אהרן חניא : יז] אונס אנס ומזיד כדאמר : יח] פתאום אף על גב דמשמע : יט] כ] עי' בחדושין : כא] על המזיד כשוגג : כב] האשם לפני ה' על הרבה תבלה תיבות : כג] באיל האשם נמחק : כד] הבא על המשמ שפחות חרופות בהעלם אחת מהו חשוחה לא משמע ליה דנופין מחלקין בשפחה חרופה וכו"ע אי ה] נופין לאו מחלקין תבני ליה בחמש העלמות דהא כה] עי' בחדושין : כו] אל שפחה אחת אין נופין : כז] דגבי שפחות נופין אות ה' נמחק : כח] תיבת להפרים נמחק : כט] נפש הס"ד ומה"ד עבד ואמה החושבים כגון לקח עבד ומסק עמו שלא לטול או שכירין בשלמא שלא קבלו עליהם שום דבר הס"ד ומה"ד מתני' : ל] מלמה על פתאום הס"ד : לא] מנחה אומר ר"י הייני מנחת נסכים שאינה נקמצת ובלה לאישים דאי בסנחת נדבה הרי היא נקמצת ושריריה נאכלת לכהנים הס"ד : לב] איתרבאי לעולת בהמה לא כ"ש : לג] מצדים הרא"ש ס"ם גם מתחילה ניטולי לתכנס בברית המקום אשר כרת את אברהם וביציאת מצרים הוסיפו מבילה(והמציאות) (והרצאת)דמים · ע"כ : לד] תיבות לעיל נבי נמחק : לה] עצמו ואין לחוש דהכא ;;;; דהלכה כר"ש

ו) מוני ל' מי נמי תכבי ליס לי נוטין מחלקין נחמס וכו' :

ז) ס"ם תתם · בתחיבה של חלב ותחיבה שמן של חולין ס"ם דר' יוסי דאין מביאין חטאת אחת דהתם בעי ידיעה כו' : כדקתני סיפא בחטא מתני' דדם שחיטה ר' יוסי אומר כל חטאת כו' : מלא נגנים · נתנים בלא צורה : הטפלת ליום · ארבעים לעיבורה שאין תולדה נעבר אלא לסוף מ"א יום : רדא דומן · כגון שנגמרו כותלי בית הרחם ואח"כ יצא : תלד תיריא הוא לרבות לידת אחרת : מסקים שמורעת' דרך רחם מסש : לאור ליל שמונים ואחד · בימי מהרה דיולדת נקבה מיירי : בית שמאי פוטרין אותה מקרבן שני דקסברי דעאיל ולא הפילה בשעה שראויה להביא קרבן על הלידה הראשונה נפטרת בקרבן ראשון : וב"ה מחייבין · כדמפרשי מעטא אם שוה לו ליל מ"א יום מ"א לטמאה דלדבריה הכל צריכה לטנות ימי מוכאה וימי מהרה אחרים לא ישוה לו לילה ליום נמי לחייבו קרבן שני : שחל להיות בשבת יוכיח · שלא יצא בשעה שראויה להביא בה קרבן דאין קרבן יחיד דוחה שבת החייב בקרבן : הדמים שאחם אומרים אם שוה לו לטומאה אינן מוכיחין שהמפלת בתוך מלאות דמיה מסאין דצריכה להשלים ימי מוכאה של מפלת לאחר מ' ; ומפורן מן הקרבן הואיל ותוך מלאות המילה ; הרי הוא אומר או לבת · דיתירא הוא דיכול למיסר ובמלאת ימי מהרה תביא כבש אלא להני כתיב לרבות אור מ"א לקרבן : הוה שכיח · שהיה תלמידו : שבעה · לבר קפרא ואתא ולמד מר' חייא שהיה גדול מן בר קפרא : פנעביה · בר קפרא בר' אושעיא : בעא מיניה · ר' אושעיא זב שראה נ' ראיות בלילי שמיני בסוף יום מפרו שבוים שמיני צריך להביא קרבן על זבות ראשון ועכשיו שראה בליל שמיני · אמר ליה · ר' אושעיא לבת בראמר' לא הדר ליה ר' אושעיא כלום מפני כצער היה לו שקרא לר' חייא רבו עייה בלשון נגאי ובבלאי שר' חייא עלה מבבל ולא רצה לקרותו בשמו : א"ל · ר' אושעיא בר קפרא צריכים אנו לדבר עייה שאתה מגנה לפי שהוא יודע הראשונות דברים ששאלו · כלומר היינו כגון אמר בר הדי הוא אומר כו' : מאי לאו תנאי הוא דהא מבוא קבר לילה אין מוחסר זמן · היינו טעמא נמי דמפלת לאור מ"א ולא צריך קרא · דהא דתניא אין מביא דקסבר לילה מחוסר זמן · והבא במפלת לאור מ"א היינו טעמא דמחייבי דכתיב אם לבת לא לרבות אור מ"א והא דתניא מביא בוב בעל שתי ראיות דהוא מעיקרא קדים ספרו וכי הדר וחזא בלילי שמיני שלש כיון בלילה מחוסר זמן מצפרא הני שלש בהדין תרין קמאי וכפומאה הדא ארכיתא דמיא וסיתי קרבן הד : והא דתניא אין מביא בוב בעל שלש ראיות · הוה מעיקרא דהא אייהיב לוה בקרבן ואשתא לא איצטריך הגך בתראי לקמאי דמזן הוא אינו מביא אלא קרבן אחד : בוב בעל ב' ראיות מעיקרא פשיטא דמביא דמצפרא : הא ק"ל דוקא · דמצפרא דראה בלילי שמיני דכבר דוקן ליסר ספרו הוא והייני טעמא דמצפרא דלילה מחוסר זמן · אבל הוא ביומא דשביעי בתוך ימי ספרו לא מצפרא ולא מיתיתי דקבר כל ראיה שהיא מתרתו חכבון ימי מהרתו אינה מצטרף להביא לירי קרבן דאמרינן התם(רחיילא)[דהוא]בשביעי אינה מתרת אלא יומה ויומיה יום אחד כנגדו הוליתניה להא נבי חמשה כבאין קרבן אחד על עבירות הרבה לכלומר דשי נמי מביא קרבן אחד על ריבות הרבה: לא פסיקא · ליה הא לסיתני דהא אמ"ר יוחנן ראה אחת בלילה בליל יום שמיני ושלשים בשמיני מביא שני קרבנות כיון דרובא הוא בשעה שראוי להביא קרבן : תדע · דמצפרא אחת בליל

ח) מ"ב שיך נדף ז' מ"ב

גליון השס"ם פהתוס זס מוד · ע' פסחים נב ע"ב תד"ה מעילה :

שיטה מקובצת

ח) כבס"ע' תוס' מנחות (דפסק ע"ב)ז: תיבות לדבר אחר נמחק : ג] דמים ס"י אי מה אבותיכם בדם עולה ובוחים שלמים אף הם כו' ת"ל ועשה אשה ריח ניחוח לה' אמרת צא וראה דמה מין דמים שכולה עולה לאישים ואין לך דומנו תיכר אי אתה מוצא אלא עולת העוף ע"כ : ד] עי' בחדושין : ה] משה את הדם תיבת חצי נמחק : ו] מבילה · נליון בלא מבילה לפניה כדי לקבל הזאה : ז] גר או אשר בתוכם לדורותיכם כתיב : ח] ת"ר גר מצות ולא שבת ס"ם החמירו בו שלא יעשה מלאכה לאחרים אלא לעצמו כדפשוט הכא למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ' תוס' ט] תשב עושה מלאכה תיבות מותר לעשות בחול ; י] עושה מלאכה בשבת : יא] עי' בחדושין : יב] בחול אמר רב אידי בר נחמן אמר רב אדא בר אהבה הלכה כר"ש : יג] האשם לפני ה' על : יד] מנל' דת"ר וכו' תיבת דכתיב נמחק : טו] משה ואל אהרן חניא : יז] אונס אנס ומזיד כדאמר : יח] פתאום אף על גב דמשמע : יט] כ] עי' בחדושין : כא] על המזיד כשוגג : כב] האשם לפני ה' על הרבה תבלה תיבות : כג] באיל האשם נמחק : כד] הבא על המשמ שפחות חרופות בהעלם אחת מהו חשוחה לא משמע ליה דנופין מחלקין בשפחה חרופה וכו"ע אי ה] נופין לאו מחלקין תבני ליה בחמש העלמות דהא כה] עי' בחדושין : כו] אל שפחה אחת אין נופין : כז] דגבי שפחות נופין אות ה' נמחק : כח] תיבת להפרים נמחק : כט] נפש הס"ד ומה"ד עבד ואמה החושבים כגון לקח עבד ומסק עמו שלא לטול או שכירין בשלמא שלא קבלו עליהם שום דבר הס"ד ומה"ד מתני' : ל] מלמה על פתאום הס"ד : לא] מנחה אומר ר"י הייני מנחת נסכים שאינה נקמצת ובלה לאישים דאי בסנחת נדבה הרי היא נקמצת ושריריה נאכלת לכהנים הס"ד : לב] איתרבאי לעולת בהמה לא כ"ש : לג] מצדים הרא"ש ס"ם גם מתחילה ניטולי לתכנס בברית המקום אשר כרת את אברהם וביציאת מצרים הוסיפו מבילה(והמציאות) (והרצאת)דמים · ע"כ : לד] תיבות לעיל נבי נמחק : לה] עצמו ואין לחוש

יא א מיי' פ"ג מהל' איסורי ביאה כל"ל לב

יב ב מיי' פ"ד מהל' מעשה"ק הלכה כ ופס"ז הלכה ג

יג ג מיי' פ"י מהל' מ"ע הלכה ו :

יד ד מיי' פ"ע מהל' שגגות הלכה ה :

טו ה מיי' פ"ה שגגות הלכה ה :

לא ממלא סס שוס פלוגתא כזה לך כתיבנה ד"ו פלוגתא דב"ש וב"ה ופ' בכס"ז שכיות נ"ש

טז ו מיי' פ"ג מהל' מיר הלכה יב :

יז ז מיי' ע"ז מהלכות שבועות הלכה יב :

יח ח מיי' פ"ם מהלכות שגגות הלכה ז :

יט ט מיי' פ"ג מהל' שבועות הלכה יב :

כ י מיי' פ"ם מהלכות שגגות הלכה ז :

כא כ מיי' פ"ה מ"ה :

כב ל מיי' פ"ם מ"ה הלכה ג :

נוסח א
הבאת עולת אי בקרבן

נוסח מבנה
ג' עולות על עם ישראל ב' ביאות מבדיל אל יג :
1- מילה
2- הבאת דמים
3- טבילה

נוסח
הבאת הקרבן אל הכהן בטרם טיולן

מבנה
"מנלן"
מקורות לדברים שבמשנה לפי סדר הדברים
* הסוגריים מראים בכל מקרה הדברים הנוספים
מעשיה

נוסח בלי
קרבן אי אל ה'
מבחרות הדפה
* הסוגריים באים לצורה דקיקה סיבת הבאת הדברים אל מעשה הכיסא

נוסח
א) הבא אל ה'
מבחרות הדפה א'
ב) ה' הלאות בפיה אחת